

פרשת בהר

"וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו
במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ומכר לך".
(ויקרא י"ד-ט"ו).

התורה מזהירה: קונים או מוכרים נכס?.. שימו לב לערך הקרקע! הוא נגזר ישירות ממספר השנים שנותרו לבעלות עליה עד לשנת היובל. קראו את האותיות הקטנות והיזהרו מהונאות!

נשאלת השאלה: מדוע התורה בחרה להתמקד דווקא במסחר הקרקעות במהלך תקופת היובל כדוגמא למעשי הונאה? מדוע נבחרה דוגמא נדירה של עסקת נדל"ן גדולה מורכבת, וכי חסרים מקרים שכיחים הרבה יותר הלקוחים מחיי המסחר היום יומי ואלהים הקורא יכול להתחבר בקלות רבה יותר, כגון: "לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה. מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם".
(ויקרא י"ט, ל"ה)?

ובכן, התורה מתייחסת לחולשה של כל אחד מאתנו. אנו נוטים לבדוק את ה'החשבונות הקטנים' לפרטי פרטים ולהזניח דווקא את הגדולים והמסורבלים.. קל לנו יותר לבדוק את החשבון לאחר הקנייה בסופרמרקט ולהתעלם מבדיקת הדו"ח השנתי על הכספים שצברנו במהלך חייו. קל לנו יותר להתמקח עם סוחר הנעליים או מוכר הפירות בשוק על זוטות, מאשר להתמקח עם סוכן הביטוח או מנהל הבנק על העמלות הנגבות מאתנו לאורך שנים. את שחכנו בעסקאות הקטנות אנו נוטים לאבד דווקא בגדולות..

יורם קימלמן

שיעור פרשת השבוע: אליאב לזר

שבת פרשת בהר		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	19:09	זמן תפילין / טלית	04:45 ← 04:50
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30		
שחרית ע"מ	08:00	סוף זמן ק"ש	09:10 ← 09:12
מנחה	13:30		
לימוד הורים וילדים	17:00	מנחה וערבית	19:20
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:34 ← 19:30
צאת השבת	20:06	ערבית	20:10

אחות תורנית (נייד - 0523934505, קווי מקוצר-8080): הילרי יום טוב

שבת
שלוש

שלי-שלך-שלך

לכבוד מבצע "נעשה במשנה" המצוי בעיצומו בימים אלו נעסוק הפעם בחיבור מעניין בין משנה במסכת אבות לבין פרשת השבוע העוסקת בדיני שנות השמיטה והיובל. דינים מאתגרים אלה דורשים מאיתנו לבחון את יחסנו לרכוש ולנכסים אותם אנו צוברים ומפתחים במהלך חיינו.

משנה ידועה במסכת אבות ה, י', מדרגת את רמתם המוסרית של בני האדם לפי יחסם לממונם :

ארבע מדות באדם. האומר : שלי שלי ושלך שלך, זו מדה בינונית. ויש אומרים, זו מדת סדום. שלי שלך ושלך שלי, עם הארץ. שלי שלך ושלך שלך, חסיד. שלי שלי ושלך שלי, רשע.

ר' מרדכי ליינר בעל ספר "מי השילוח", מציע פרשנות העוקרת במידת מה את המשנה מפשוטה אך מאירה אותה באור חדש ומקורי :

..."ענין שמיטה ויובל הוא נגד המידות הנזכרות במסכת אבות שלי-שלך, שלך-שלך. שמיטה היא נגד מדות 'שלי-שלך' היינו : אף כי הארץ נתן לבני אדם, שיש לאדם קניין בארץ שיוכל להוציא לו ממנה כל הטובות שבעולם... בשביעית יתן הארץ להשם יתברך... וזה יקרא 'שלי-שלך' היינו שהאדם מקנה להש"י כל קנינו בארץ..."

ביסוד הדרישה - הכמעט בלתי אפשרית - לשמוט ולהפקיר את שדותינו בשמיטה לכל דיכפין עומדת ההכרה שכל מה ששלנו בעצם שייך לו. כפי שמפורש בפרשתנו : 'כי לי הארץ! כי גרים ותושבים אתם עימדי'. פעם בשבע שנים נדרש כל אדם מישראל להתעלות למדרגת חסיד ולהפנים לעומק את היחס הראוי לנכסים חומריים, אך לאחר שבע שמיטות מגיע היובל המניע תנועה הפוכה. לאחר שהצליח לשחרר את אחיזתו ממה שאיננו באמת שלו, מגיע הזמן לגלות מהו המקום הפיזי והרוחני אליו האדם שייך. ממשיך ה'מי שילוח' :

"ויובל הוא נגד מדות 'שלך-שלך', שמצוות יובל הוא שישבו איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו. כי באמת א-הים עשה את האדם ישר בארץ וחילק נחלה לכל אחד ואחד כפי מעלתו השייך לו בשורשו... אך מחמת שהם בקשו חשבונות רבים עד שזה יזכה לעלות ולהרחיב את גבולו ולקנות חברו לעבד בו, וזה ירד ולמכור מאחוזתו עד שמוכר עצמו... אך ביען כי דבר ה' יקום לעד... ברא הש"י עת לכל דבר שישבו לאחוזתו, ואת שנת היובל ברא בכדי שאז ישיב כל איש אל מקומו ואחוזתו השייך לו מאת ה'..."

מציאות של שמיטה ויובל (כפי שמתוארת בפרשה או כפי שנדרשת על ידי בעל ה'מי השילוח') נראית רחוקה ובלתי ישימה במציאות חיינו, אך עדיין מותר וראוי לשאוף ולחלום. לא עלינו המלאכה לגמור אך אין אנו בני חורין מלנסות ולחפש כיצד ניתן להתקדם ולהשתפר אט אט, ומי יתן ונזכה לראות את בעל השדה חוזר לאחוזתו.

נסיים בקטע מהשיר 'שמיטה', מתוך ספרה של סיוון הר-שפי 'גלות הליתר', כאלגוריה למערכת יחסים המתפתחת לאיטה :

ההתחלה תהיה שְׁמִיטָה	בהתחלה נתן לה מְנוּחָה	התחלה תהיה תְּרִבָּה
נִרְפָּה וְנִפְקַד לְאֶרְמִים	אחר כך נִעֲבַד בָּהּ שָׁנִים	הַפִּמִּים יִשְׁתַּגְּעוּ וּמִעֵן
לֹא בַּחֲרוּק שָׁנִים לְתִלְמִים	כְּנִימִים אֲחָדִים	יִפְרֹץ בְּבִית
נִתְּנוּ לָהּ לְקַלְקֵל אֶת הַשּׁוּרוֹת	הַעֲשֵׂב יַעֲלֶה פָּרָא	בְּסֻלּוֹ, לְעִינֵי כָל.

[illegible]

מעשה במשנה

" 'ותורתך לישראל' מלמד ששתי תורות ניתנו לישראל, אחת בפה ואחת בכתב " (ספרי דברים שנא). קיומה של התושב"ע שניתנה לישראל בסיני יחד עם התושב"כ היא יסוד מוסד באמונתנו. מקובל שהאמונה בתושב"ע ייחדה את הפרושים ביחס לכיתות השונות בימי הבית השני. האמונה בתורה שעל-פה היא זו שנתנה תוקף ובסיס להלכות של הפרושים שעברו במסורת (ואף לחידושיהם) אך לא היו כתובים בתורה שבכתב. על-פי דרשתו של ר' יוחנן (בבלי גיטין ס ע"ב) "לא כרת הקב"ה ברית עם ישראל אלא בשביל דברים שבעל פה, שנאמר (שמות לד, כז) 'כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל'". בנוסף, ישנן דרשות מתקופת האמוראים בארץ-ישראל לפיהן התורה שבעל פה היא ה'מיסטורין', החותם הסודי המעיד על כך שאנו 'ישראל האמיתי', לנו ניתנה התורה האמיתית (בניגוד לטענת הנוצרים שהם 'ישראל האמיתי').

המשנה היא בדרך כלל החיבור הבסיסי והראשון שאנו פוגשים מתוך עולם התורה שבעל-פה. השאלה המתבקשת היא – האמנם בעל-פה? אנו מכירים את ששת סדרי המשנה, כמו גם חיבורים נוספים השייכים לתושב"ע, כשהם כתובים ומונחים לפנינו. האם תמיד היה כך? כיצד נערכה המשנה והאם נכתבה? ואם לא, עד מתי נמסרה על-פה? הרמב"ם ורש"י מציינים שתי תמונות שונות של מסירת המשנה. כך כותב הרמב"ם בהקדמתו למשנה תורה: רבינו הקדוש חיבר המשנה. ומימות משה רבינו ועד רבינו הקדוש לא חיברו חבור שמלמדין אותו ברבים בתורה שבעל פה. אלא בכל דור ודור ראש בית דין או נביא שהיה באותו הדור **כותב לעצמו** זכרון השמועות ששמע מרבותיו והוא **מלמד על פה** ברבים. וכן כל אחד ואחד **כותב לעצמו** כפי כחו מביאור התורה ומהלכותיה כמו **ששמע**... וכן היה הדבר תמיד עד רבינו הקדוש והוא קיבץ כל השמועות וכל הדינים וכל הביאורים והפירושים **ששמעו** ממשה רבינו ושלמדו בית דין שבכל דור ודור בכל התורה כולה **וחיבר מהכל ספר המשנה**. **ושננו** לחכמים ברבים ונגלה לכל ישראל **וכתבוהו** כולם.

השמיעה והכתיבה משמשות בערבוביה אצל הרמב"ם: הלימוד הוא בעל פה, בשמיעה, אך כל אחד כותב את הדברים לעצמו. בסופו של התהליך רבי מקבץ את כל החומרים, עורך כספר, אותו משננים בע"פ אך גם כותבים. לעומתו, רש"י (ב"מ לג ע"ב) מתאר את הדברים באופן הבא:

לפי שמשרבו תלמידי שמאי והלל... רבו מחלוקות בתורה ונעשית כשתי תורות, מתוך עול שעבוד מלכיות וגזירות שהיו גוזרין עליהן, ומתוך כך לא היו יכולים לתת לב לברר דברי החולקים עד ימיו של רבי, שנתן הקדוש ברוך הוא לו חן בעיניו אנטונינוס מלך רומי... ונחו מצרה, ושלח וקבץ כל תלמידי ארץ ישראל, **ועד ימיו לא היו מסכתות סדורות**, אלא כל תלמיד **ששמע** דבר מפי גדול הימנו **גרסה**, **ונתן סימנים**: הלכה פלונית ופלונית שמעתי משם פלוני, וכשנתקבצו **אמר** כל אחד מה **ששמע**, ונתנו לב לברר טעמי המחלוקת דברי מי ראוין לקיים, וסידרו המסכתות; דברי נזיקין לבדם, ודברי יבמות לבדם, ודברי קדשים לבדם...

התמונה העולה מדבריו של רש"י היא תמונה של עולם על-פאי, הלימוד היה על-פה, כפי שניתן ללמוד מהפעלים שמע, אמר, גרס ומדרכם 'לתת סימנים', טכניקות לזיכרון. גם רב שרירא גאון באיגרתו כותב שהתלמוד והמשנה לא נכתבו והחכמים נזהרים ללמד על-פה.

עדויות עקיפות ראשונות על כתבי יד של המשנה, שנחתמה סביב שנת 220, אנו מוצאים רק במאה השמינית, אז ככל-הנראה חל מעבר ממסירה על-פה למסירה בכתב. ואכן, ניתן להביא ראיות שונות לכך שהמשנה לא נכתבה (לפחות ב'עותק רשמי') עד תקופות מאוחרות. מעבר לשם 'תורה שעל פה' (שלכאורה יכול ללמד רק על דרך

נתינתה של התורה אבל לא על דרך מסירתה), הרי ששמה של המשנה והפועל המרכזי ממנו נגזר שם זה המורה על לימודה, 'שנה', משמעותם שינון ולימוד על-פה. התרגום הארמי של הפועל 'שנה' הוא 'תנא', ומכאן שמם של חכמי המשנה – 'תנאים' (ובדומה גם האמוראים בימי התלמוד, שהיו אמורים את שמועותיהם). מילים נוספות מורות על עולם על-פאי בקשר ללימוד של התושב"ע – כך גרס (שפירושה הראשוני הוא גריסה בשיניים), 'שמועה' ככינוי למסורת הלכתית ו'קבלה' המתייחסת להעברת השמועות מדור לדור. אף כשהתעוררה שאלה, פנו לבית הדין (ולא פתחו ספר!) שיכריע כפי מה ששמע. כל זה בניגוד גמור למקרא – אותו היו קוראים, וכאשר מצטטים ממנו פותחים במילה 'דכתיב', שכתוב. טרמינולוגיה המורה על כתיבה וקריאה נמצאת דווקא ביחס לתושב"כ, אך כלל לא ביחס לתושב"ע.

ראיות נוספות קשורות לנוסח המשנה. כך למשל רוב חילופי הנוסח של המשנה המתועדים בתלמוד הם חילופים פונטיים, כלומר חילופים שנוצרו בשמיעה, או מהגייה לא ברורה של המדבר. כשהאמוראים נדרשו להכריע בחילופי הנוסח מהו הנוסח הנכון, לעולם לא נמצא שעשו זאת בהסתמך על בדיקה בספר, דבר שהוא לכאורה מתבקש. חילופי נוסח נוספים הקיימים בין כתבי יד שונים של המשנה מלמדים על ניסוח חופשי, מסירה של אותו תוכן בלשון שונה. סוגי חילופים אלו מאפיינים לימוד בעל-פה, בו כל אחד מוסר את הדברים בלשונו שלו, בלי הקפדה על ניסוח מדויק.

ראיה נוספת העשויה לתמוך בכך שהמשנה נשתנה על-פה קשורה לעריכתה. במספר מקומות במשנה ניתן למצוא 'קבצים' של משניות הערוכים על-פי עקרון סידורי חיצוני ולא על-פי התוכן, כך למשל יש קבצים הבנויים על בסיס תבנית מספרית או קובץ 'אין בין' במסכת מגילה. דרך סידור זו המדגישה את התבנית הסידורית החיצונית של הדברים נועדה להקלה על הזיכרון והיא מעין 'סימנים המסייעים לשינון על-פה'.

מכיוון שהלימוד כולו היה בעל-פה ניתן להבין מדוע הקפידו כל-כך על השינון, שלא תשתכח תורה מישראל. החשש מהשכחה מנוסח באופן יפה ונוגע ללב במקור הבא:

קשין דברי תורה לקנות ככלי זהבים ונוחין לאבדם ככלי זכוכית. שני' לא יערכנה זהב וזכוכית... יכול אדם ללמוד תורה בעשרים שנה ולשכח בשתי שנים. [כיצד] ישב ששה חדשים ואין חוזר לאחריו נמצא אומר על טמא טהור ועל טהור טמא. שנים-עשר חדשים ולא חזר לאחריו נמצא משכח ראשי מסכתותיו. עשרים וארבע חדשים ואין חוזר לאחריו נמצא משכח ראשי פרקים. ומתוך שאמר על טמא טהור ועל טהור טמא ומחליף חכם בחכם ומשכח ראשי מסכתותיו וראשי פרקיו סוף שיושב ודומם (אבות דר' נתן, נוסח א, פרק כד).

חשש זה, ביחד עם גורמים נוספים, כמו התמעטות הדורות והקושי בלימוד על-פה והרצון להפיץ את התורה גם לקהילות המרוחקות ממרכזי התורה, בסופו של דבר אף היה הגורם לכתיבתה של התורה (בבלי גיטין ס ע"א): "כיון דלא אפשר - עת לעשות לה' הפרו תורתך".

שקאה כספי-יני

ליצא ויואב פרנקל ולכל המשפחה
ברכות להולדת הבת - קרני'
איחולים לאחות ולנחת - קהילת סעד

חדשות רבות

קהילה יקרה אנחנו נמצאים אחרי כמה שבועות גדושים ומלאי רגש. שמחות שאנו זוכות לפעול ולהיות חלק מהעשייה שמאחדת אותנו סביב ימים מיוחדים וקדושים אלו.

ערב "יום הזיכרון לשואה ולגבורה" צויין השנה באופן קצת אחר במסגרת ערבי זיכרון. זכינו חלקנו להתארח בשמונה בתים שונים ולהיות שותפים לערב מיוחד ואינטימי בסיפורם של שורדי השואה ו/או בני משפחתם. מספר המשתתפים שכלל גם בני נוער הגיע לכ- 180 איש.

למחרת בבוקר ועדת דת דאגה לקיים טקס מכובד בבית העלמין כבכל שנה.

את טקס "יום הזיכרון לחללי צה"ל" הכינו וקיימו השנה מא' ועד ת' שני אנשים יקרים - שגית דניאלי ועידן גיימס. תודה גדולה לכם על היוזמה, החשיבה, הכנת החומרים ובתוכם המצגת החדשה, השירים ששולבו ועוד ועוד. בעזרתם ובעזרת דותן ואשר, וצוות מצומצם נוסף, חווינו ערב מרגש ושונה המכבד את זכר הנופלים. תודה לכל השותפים, המקריאים, הזמרים והזמרות.

בטקס המשואות לכבוד יום העצמאות התכבדנו להזמין את מדליקי המשואות שלנו במסגרת הנושא: "המשכיות והתחדשות". תודה לכל השותפים - רותם קום, רננה וטהר יערי, לכל מדליקי המשואות שהסכימו לכבד אותנו בהדלקת המשואות ולכל הקהל הנפלא והילדים ששימחו את ליבנו בסיומו של הטקס. תודה מיוחדת לאפרת ביליה האלופה שארגנה את ריקוד הילדים וכן את הארוחה הטעימה בסוף האירוע ולמשי פנחס ולכל הצוות שהתלווה אליהן.

המשכנו את הערב עם עמית לשם ב"בירה ונשירה" שכללה שירה בציבור ולאחר מכן גם ריקודים עד השעות הקטנות של הלילה.

למחרת בבוקר העצמאות נפגשנו על רחבת הדשא מול חדר האוכל לשעתיים וחצי של מתנפחים, בועות סבון, יצירה וכחמישים סלסלות פיקניק שחולקו למשפחות שהזמינו והתענגו עליהם יחד ברחבי הדשא.. מזג האוויר היה מעולה והאווירה עוד יותר. שמחנו לשמוע מכם תגובות טובות.

תודה לשרון שמפרגנת ותומכת בנו לאורך הדרך.

שנזכה כולנו לאירועי תרבות מוצלחים ומחברים.

1. תרבות

אנילי ופנימין סלנט ואכלא האספחה, ברכות להולדת הנין

נכד לזהר וישעיהו, בן לאחיינוצט ויש

איחולים למחות ולנחת!

עדכון קליטה:

ביום שישי לפני שבועיים, בשבוע שבין יום השואה לבין יום הזיכרון ויום העצמאות, נפגשנו כל משפחות הנקלטים והמועמדים והמשפחות שבהסדר בנים, לפעילות צהריים במעוז מול עזה. ההורים והילדים הגדולים נהנו מהדרכה מרתקת של לירן יניב שחיבר אותנו להקמת הקיבוץ, והקטנים נהנו מסיפורים על בתי הילדים של פעם מרותי שליון חברת הוועדה. אח"כ חברנו יחד לאכול נקניקיה בלחמנייה בצל, ופגשנו את יענקוש זיון שסיפר לנו על ראשית הקיבוץ וחוויותיו כילד באותן שנים. הסיפורים של יענקוש היו מצחיקים, נוגעים ללב ומעוררי מחשבה. תודה ליענקוש שנענה לאתגר בשמחה וצלח תנאים לא פשוטים של שעת צהריים חמה וקהל שומעים מרובה גילאים. כוועדה זאת היתה הזדמנות טובה עבורנו להיפגש ולהכיר קצת יותר את המשפחות והילדים, וגם שמחנו על האפשרות להיכרות הדדית בין הנקלטים ולתחושת היחד הטובה. תודה גם לכל חברי הוועדה שעמלו על האירוע! בהמשך, נפרסם גם תמונות.

הביקור במעוז הוא חיבור חשוב להיסטוריה של סעד ולתחושת השייכות לקיבוץ ומבחינתנו זה שלב ראשון של העמקת ההיכרות עם הקיבוץ. בחודשיים הקרובים נקיים סדרה של 3 מפגשים לנקלטים בימי שישי בבוקר, כאשר כל מפגש יעסוק בהיבט אחר של הקיבוץ. בהמשך נשתף בפרטים נוספים.

בנוסף, נעדכן שהסכמי הבנייה ב"ארץ הצבי" גובשו בשעה טובה ובשבוע הבא נקיים מפגש הסברה עם קבוצת הבונים לקראת חתימה על ההסכמים. לאור זאת, בכוונתנו לקיים את האסיפה על המשפחות המועמדות לחברות בעז"ה לקראת סוף החודש או תחילת יוני, ובתקווה שלא יהיו עיכובים נוספים.

לשמחתנו הרבה, לא מעט בני משק ושכונה שמתחתנים בוחרים לגור בסעד. אני מזכירה שמתוקה לייכטר, חברת הוועדה, מרכזת את הטיפול והקשר עם בני המשק/שכונה ב'הסדר בנים', על מנת שתהיה כתובת אחת עבורם. לכן, מי שמעוניין להתגורר בסעד במסגרת 'הסדר הבנים' צריך קודם כל ליצור קשר עם מתוקה, ואח"כ מתוקה כבר תטפל בנושא הדירות מול מי שצריך.

בהמשך לעדכון הקודם בעלון, נעדכן שבימים הקרובים נפרסם קול קורא לבחירת 3 חברים חדשים לוועדת קליטה. מי שמתעניין בחברות בוועדה מוזמן בשמחה ליצור קשר איתי או עם אחד החברים ולשמוע מקרוב על עבודת הוועדה. זאת גם הזדמנות נהדרת להודות לחברים המסייעים: נחום לנדאו, אפרת ביליה ואשר רוטנברג, על שותפות עמוקה, ומחויבות ומסירות לתחום הקליטה במשך מס' קדנציות. מאחלת לכם המשך עשייה ברוכה בתחומים קהילתיים נוספים.

הלה בשם ועדת קליטה

הודעה לצ'יבור מהמזכירות הטכנית

"קופת הבית" עוברת למשכנה החדש בקומת המשרדים - חדרו של היו"ר זבולון.

החל מהשבוע הבא, זמני פעילות הקופה ישתנו באופן קבוע.

הקופה תפעל בימים: **שני ורביעי, בין השעות 10:00-12:00.**

בברכה,

אילת פרידלר

פִּינֵת לֵשׁוֹן (16)

מי הוא גוי?

בהמשך לסדרה העוסקת בביטויים תנכיים שקיבלו משמעות שונה בימינו, ולאחר שבררנו לאחרונה מהו גֵר, הגיע העת לעסוק בשאלה מי הוא ומהו גוי... אברהם בו שושן עורך "הקונקורדנציה החדשה", מנה כמנהגו את מספר הפעמים שהמילה גוי – על נגזרותיה מופיעה בתנ"כ ומצא 558 פעמים. מהן: 556 במשמעות: עם, אומה - ושתיים במובן להקת בעלי חיים. בין ספרי הנביאים והכתובים בולטים ישעיהו, ירמיהו, יחזקאל ותהילים – שכל אחד מהם מזכיר את הגוי מעל 40 פעמים.

אם נבדוק חלק קטן ממופעי הגוי בתנ"כ, נמצא תופעות מעניינות (ולעיתים כסותרות) למשמעותה של מילה זו. אבימלך מלך גרר זועק: "הגוי גם צדיק תהרג?"... (בראשית כ' 4) – משמע הגוי כניגוד לצדיק. ואילו לאברהם אבינו מבטיח הקב"ה: "ואעשך לגוי גדול..." (בראשית יב' 2)

לאחרונה קראנו בהגדה של פסח: "שפוך חמתך על הגויים אשר לא ידעוך..." (ירמיהו י" 25). השוו נא פסוקים אלה אל מה שאמר הקב"ה למשה רבנו בעלותו אל הר סיני "בחודש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים": "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש" (שמות יט 6).

מן הדוגמאות המעטות שהבאתי, ניתן להבין שאכן משמעות המונח גוי בתנ"כ היא עם או קבוצת אנשים שאפשר שתהיה חיובית או שלילית, יהודית או שונה. חיפשתי מקור שמגלה אימתי קיבלה מילה זו את מובנה בימינו – כלומר: גוי הוא אדם שאינו יהודי. מצאתי הערה קצרה של פרופ' ליוונשטאם (אנציקלופדיה מקראית כרך ב') "שימושה זה של המילה גוי (כלא יהודי), לא בא אלא לאחר תקופת המקרא, מחמת ניגודם של רוב הגויים לישראל." אשמח לשמוע אם ימצא מישהו הסבר אחר.

בתקופה זו, כאשר הרוסים טובחים באוקראינים, אנו נזכרים ומצפים להתגשמות נבואתו של ישעיהו: "...לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה" (כ" 4). לא נותר לנו אלא אולי להתנחם בתקוה שנוכל לממש את בקשתו של ישעיהו בפסוק שאחרי נבואה זו: "בית יעקב לכו ונלכה באור ה'".

תכונה אופיינית שגיבשו היהודים לעצמם (ולהעצימם) בגלויות בעת גזירות, היתה להגיב בהומור ציני. הסופר שלום עליכם היטיב לבטא תכונה זו באמרתו: "עין אחת צוחקת" (והשניה בוכיה...). מסופר על אדמו"ר מסוים, שאחד מבניו חרג מן המסגרת. כיצד הגיב הוא? "זכה בני להיות כאברהם אבינו". לתמיחת השומעים הוסיף בחיוך עצוב: נתקיים בו "ואעשך לגוי גדול"...

חנן אלף

לשרה ט'קסון ולכל המשפחה מלף טוב כפוף להולדת הנניס
בן לאורי ואלצנר סוויסה, בת לשיר ורואי פלד
נכדים לדנה ואוהד תירוש
איחולים למחות ולנחת!

שיפוף תקרת חדר האוכל-הנחיות לסוצ'ים

לציבור שלום.

בהמשך לפרסום בעלון בשבת הקודמת, נעדכן שאי"ה: **ביום ראשון, כ"א אייר, 22.5**, יחלו עבודות שיפוף התקרה בלובי חדר האוכל. (ההכנות לשיפוף יחלו ביום חמישי שלפניו..)

לשם כך, **חדר האוכל ייסגר למעבר או לכניסה** מכיוון "בית שקמה" ומהמדרגות של קומת הקרקע.

אנו מבקשים לא להסתובב באזור בזמן העבודות. (בבקשה להנחות גם את הילדים...)

ארוחות הצהריים יתקיימו ב"מתכונת חירום" בקומת הקרקע. האוכל יימכר קר ויהיה ניתן לקחת ולאכול בבית.

שימו לב: מכירת ארוחת הצהריים בימים אלה תהיה כל יום **בין השעות 13:00-11:30**.

ההערכה היא שהעבודות יתבצעו במשך כשבועיים.

תודה על הסבלנות.

רננה, חדר אוכל

שרון, מנהלת הקהילה

צ' סעודת ליל שבת לחברים המבוארים

"למי תודה למי ברכה?"

לרן ולרות נגלר שחברו לרותי נוריק ויזמו סעודת "ליל שבת" לחברים מבוגרים ששולחן השבת שלהם 'דליל סועדים'.. ובכן, פעם בחודש ייאספו הרוצים בכך לסעודת "ליל שבת" משותפת.

בפעם הראשונה, עשרים ושמונה חברות וחברים שחברו יחד, נרשמו לסעודת ליל שבת שהתקיימה בבית שקמה. האווירה היתה טובה מאד כמו האוכל, הזמירות, הזיכרונות מימים עברו והקינוחים שהביאו חברים.

תודה ליוזמים, למארגנים ובתקווה להמשך חיובי..

ראי סימקין